

מ"ת 358/11/22 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד אסעד עבארי (עציר) ע"י

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 358-11-22 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' עבארי(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקשת	פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
נגד	
המשיב	אסעד עבארי (עציר) ע"י עו"ד תומר נווה

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בד בבד עם הגשת הבקשה, הוגש כנגד המשיב כתב אישום, המייחס לו ביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא, לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973.

לפי כתב האישום, המשיב התגורר עם אמו ברח' החשמל 2 בחיפה, והחל ממועד שאינו ידוע למאשימה, ועד לתאריך 18/10/22, בשעות הבוקר, החזיק המשיב, בתוך קופסה, על שולחן הסלון שבדירה, 108 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, וכן החזיק במקלחת, אריזה של סם מסוכן מסוג MDMA ENPIANCA במשקל כולל של 279.31 גרם נטו, כל זאת שלא לצריכתו העצמית, וללא היתר מאת המנהל.

הסניגור לא חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. הדיון התמקד בשאלה האם ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, או שמא יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים מאחורי סורג ובריח.

הסניגור טוען, כי עניינו של המשיב עונה על החריג האמור. לטענתו, מדובר במי ששוהה מזה כחודש ימים במתקן משטרתי ולא במתקן כליאה, לא מקבל את הזכויות שלו כעצור, לרבות ציוד אישי בסיסי; עוד הוא מפנה להנחית פרקליט המדינה 5.24 המחייבת לעמדתו את המדינה לצמצם את השימוש במעצרים, ולהציע ביוזמתה אמצעים מדודים יותר בנסיבות המתאימות, ולטענת הסניגור, המקרה הזה הוא המקרה שיש לעשות כן; כמות הסם בנסיבותיו, והעדר עבר פלילי מכביד של המשיב בעבירות סמים, מצדיקים שחרורו למעצר בית, ולחילופין, למעצר באיזוק אלקטרוני; הסניגור הגיש אסופת פסיקה לתמיכה בטענותיו.

המדינה מתנגדת לשחרור המשיב.

ב"כ המדינה עמדה באריכות על המסוכנות הנשקפת מהמשיב, על עברו הפלילי, על נסיבות ביצוע העבירה, כאשר המשיב מחזיק בדירתו, כמות נכבדה של סם סינטטי פוגעני ומזיק במיוחד; עוד התייחסה ב"כ המדינה, לחלופות המוצעות, וטענה כי לא מדובר בחלופות ראויות, וכי לכל הפחות יש לבחון אותן באמצעות תסקיר של שירות המבחן; כמו כן, התייחסה לפסיקה שהגישה הסניגור וביקשה להבחין בינה לבין עובדותיו של המקרה הנדון.

דין והכרעה:

ראיות לכאורה -

לפי חומר החקירה, בלשים ביצעו צו חיפוש שיפוטי בדירת המשיב. כשהגיעו לבצע את הצו, הריחו מחוץ לדירה, ריח של מריחואנה. הם הזדהו כשוטרים, ונכנסו לדירה, יחד עם מפעיל כלבנים, וביצעו את החיפוש. בדירה נמצאו המשיב ואימו.

הכלב סימן את אזור השולחן בסלון, ובחיפוש שם, נמצאו 93 כדורים בגדלים שונים בצבעים ורוד וכחול. בהמשך החיפוש הוביל המשיב עצמו את השוטרים למקלחת וטען כי הוא מחזיק שם סם מסוג נייס גאי. חומר החשוד כסם זה נתפס אף הוא.

המשיב טען במהלך החיפוש לכשנתפס החומר החשוד כסם: **"זה לקריזות שלי הכל טוב זה שלי לא שלה"** (הכוונה לאמא שלו - ש.ב.); **"זה שלי בשבילי למסיבות בסוף שבוע"**. בהמשך נחקר המשיב והודה בחשד המיוחס לו, וטען כי הסמים אכן שייכים לו, טען כי מצא אותם מתחת לביתו יחד עם אחד בשם עבדאללה עפפי.

מאוחר יותר, בבדיקה שערכה המעבדה, נמצא כי החומר החשוד כסם מסוג נייס גאי, אינו סם מסוכן, אך הכדורים/הטבליות שנתפסו בדירת המשיב, הם אכן סם מסוכן, מהסוג הנקוב ובמשקל כמפורט בכתב האישום.

בחומר החקירה מצויים דוחות השוטרים, צו החיפוש, צילומים של הסמים, וחומרים נוספים, המבססים את התשתית הראייתית כנגד המשיב.

נמצא כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית, המבססת את האישום המיוחס למשיב.

עילת מעצר -

קיימת עילת מעצר סטטוטורית, בשים לב לטיב העבירה המיוחסת למשיב, מכוח הוראות סעיף 21 (א) (1) (ב) (3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

לכך, מצטרף עברו הפלילי של המשיב והרשעתו האחרונה בעבירות מתחום הסמים.

בנוסף, החזקת הסמים מהסוג ובכמות הנקובה בכתב האישום, מעלה על המשיב, כי הסמים לא הוחזקו לצריכה עצמית כנטען על ידו, ומעצימה את הסיכון הנשקף ממנו.

בכל הנוגע לעבירה מהסוג הנדון, נפסק, כי דינו של מי שמחזיק סמים שלא לצריכתו העצמית או סוחר בהם, להיוותר מאחורי סורג ובריח, מחמת המסוכנות הסטטוטורית הנובעת מעבירות הללו, וקלות ביצוען, גם כשהחשוד בביצוען ספון בביתו, ולכן הכלל הוא מעצר, והשחרור הוא החריג, שיתקיים בנסיבות מיוחדות (ראו למשל, דברי כב' השופט אלרון בבש"פ 595/19 **בוחבוט נ' מדינת ישראל** (2019); בש"פ 2430/18 **ריאבצה נ' מדינת ישראל** (2018); בש"פ 2867/19 **אוזן נ' מדינת ישראל** (2019)).

שאלת שחרור לחלופה -

יחד עם זאת, מצוות המחוקק הקבועה בסעיף 21 (ב) (1) לחוק המעצרים, היא, כי גם בהינתן ראיות לכאורה ועילת מעצר, חובה על בית המשפט, לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של הנאשם פחותה.

נשאלת השאלה האם בעניינו של המשיב מתקיימות "נסיבות מיוחדות" המצדיקות שקילת שחרור ממעצר ממשי?

אפתח ואציין, כי דרך המלך בעבירות המקימות מסוכנות סטטוטורית, הינה בהפניה לשירות המבחן, שהינו כלי עזר מקצועי ולו יכולות איבחון לעמוד מקרוב על המסוכנות הנשקפת ממי שהחוק מעלה עליו כי הוא מסוכן לציבור (בש"פ 4952/19 **מדינת ישראל נ' אריסון** (21.7.19)).

יחד עם זאת, הרצוי לא תמיד מצוי, והזמנים האלו יעידו. שירות המבחן עובד תחת עומס ניכר, ופונה תדיר לבית משפט, ומבקש להאריך לו את המועד להגיש תסקירים, כשהוא חוזר וטוען, שהוא כורע תחת העומס. כך שהפניה לשירות המבחן, בעניינו של עצור, יכולה להימשך, לא אחת, לפרק זמן של חודש וגם חודשיים. על כן, יש לשקול בזהירות רבה באם יש להפנות עניינו של עצור לשירות המבחן (ראו והשוו: בש"פ 6887/20 **תומר בן דוד נ' מדינת ישראל** (9.10.20)).

במקרה הנדון, קיימות נסיבות מיוחדות, המצדיקות שחרור הנאשם ממעצר ממשי, והפנייתו למעצר באיזוק אלקטורני ללא צורך בתסקיר משני טעמים עיקריים:

• תנאי מעצר שלא כחוק;

• המקרה נמנה על אותם מקרים דומים בהם ניתן לאיין מסוכנות במעצר באיזוק.

להלן ההנמקה ביתר הרחבה.

קיומן של 'נסיבות מיוחדות' עקב תנאי מעצר שלא בהתאם לחוק -

הפסיקה לא קבעה רשימה ממצה של "נסיבות מיוחדות", המצדיקות בחינת חלופה, למי שמואשם שסחר בסם מסוכן או החזיק בו שלא לצריכתו העצמית. לפי המקרים שנדונו בפסיקה, נסיבות חריגות כאלה התקיימו במי שהיה נעדר עבר פלילי (בש"פ 2479/19 **פלץ**; בש"פ 5396/18 **ברכה**), נעדר זיקה ישירה לליבת העשייה הפלילית הנוגעת לסחר בסם (בש"פ 4267/19 **פלוני**); אפליה בין המעורבים בביצוע העבירה (עמ"ת (מחוזי חיפה) 4487-08-19 **סרחאן**).

יחד עם זאת, נראה כברור מאליו, כי מי שמוחזק בתנאי מעצר שאינם עולים בקנה אחד עם הוראות החוק, יתקיים גם לגביו החריג, שיש מקום לשקול לגביו חלופה על אף 'חזקת המעצר' האמורה לעיל, לגבי סוג זה של עבירות.

דין הוא, כי מקום בו עצור מוחזק במעצר, בתנאים שאינם כחוק, ישקול בית המשפט חלופות אחרות, נוכח הפגיעה בזכויותיו החוקתיות, וכך הבהיר זאת בית המשפט העליון, עוד בראשית עיצובה של הזכות החוקתית לכבוד, הקבועה בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו:

"נימוק זה [החזקת עצור בתנאי מעצר שלא כחוק - ש.ב.] ראוי הוא שיהיה אחד השיקולים, בבואנו לדון במעצרו של אדם בטרם משפט, ובטרם נגזר דינו. שהרי בתנאי המעצר השוררים כיום הזה, לצערנו הגדול, יש בהם לא רק משום שלילת חירותו של הנאשם, אלא משום ביזיונו, השפלת כבודו, וחילול צלם האלוהים שבו. מבחינה זו, כידוע, תנאי המעצר, קשים הם אף מאלה שנדונו למאסר. וכיום הזה, עם הכנס חוק יסוד כבוד האדם וחירותו לתוקפו, שומה עלינו לתת את הדעת גם לשיקול זה, במכלול השיקולים בסוגיית המעצר...לדעתי בנסיבות המיוחדות שבפנינו, שיקול זה יתכן והיה בו כדי להביא לשחרור העורר ממעצר מאחורי סורג ובריח" (דברי המשנה לנשיא מ. אלון בבש"פ 4014/92 **ששון נ' מדינת ישראל** (לא פורסם); ראו גם - בש"פ 7053/01 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2002); בש"פ 3734/92 **מדינת ישראל נ' עזאמי** פ"ד מו (5) 72; בש"פ 7223/95 **מדינת ישראל נ' רוטשטיין** (לא פורסם)).

כב' השופט (כתוארו אז) א. ברק עמד על כך שהזכות לכבוד האדם נתונים גם לאסירים ולעצירים. שלילת חירותם אין פירושה שלילת זכותם לכבוד כבני אדם. ראו הדברים שפסק בשבתו בבג"ץ 355/79 **קטלן נ' שירות בתי הסוהר** (1980), (הדגשים שלי - ש.ב.):

"כל אדם בישראל נהנה מזכות יסוד לשלמות גופנית ולשמירת כבודו כאדם. זכויות אלה כלולות 'במגילת הזכויות השיפוטית'... אשר הוכרה על-ידי בית-משפט זה. הזכות לשלמות גופנית וכבוד האדם היא אף זכותו של העצור והאסיר. חומות הכלא אינן מפרידות בין העצור לבין כבוד האדם. משטר החיים בבית הסוהר מחייב, מעצם טבעו, פגיעה בחירויות רבות מהן נהנה האדם החופשי... אך אין משטר החיים בבית הסוהר מחייב שלילת זכותו של העצור לשלמות גופו ולהגנה בפני פגיעה בכבודו כאדם. החופש נשלל מהעצור; צלם האדם לא נלקח ממנו" (שם, בעמ' 294).

מאז הפסיקה האמורה, חלפו עברו להם שנים רבות, זכות היסוד לכבוד האדם, קרמה עור וגידים והיא עומדת איתן, אך לדאבון הלב, אנו עדיין עדים לתופעה, בה עצורים מוחזקים במעצר בתנאים שאינם הולמים.

בנדוננו, המשיב העצור עד החלטה אחרת, השווה מאז מעצרו, בתחנת המשטרה, ולא במתקן כליאה, כפי שמחייבות הוראות החוק. עקב כך, הוא לא זוכה לזכויות המגיעות לו על פי הוראות החוק.

סעיף 7 (1) לחוק המעצרים קובע כי **"עצור יוחזק באחד מאלה: מקום מעצר באחריות משטרת ישראל או שירות בתי הסוהר שהשר לביטחון פנים הכריז עליו כמקום מעצר."** תקנה 2 (א) לתקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים - תנאי החזקה במעצר) - (להלן: **"תקנות חוק המעצרים"**), מוסיפה וקובעת, כי **"השר יכריז על מקום מעצר רק אם אישר המפקח הכללי של המשטרה או נציב שירות בתי הסוהר כי אותו מקום המעצר עומד בתנאים על פי החוק וניתן לאפשר לעצורים שיוחזקו במשמורת באותו מקום לממש את זכותם על פי החוק"**.

סעיף 9 לחוק המעצרים, מונה את התנאים להם זכאי כל עצור. החוק פותח וקובע בסעיף 9 (א) כי **"עצור יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו"**. סעיף 9 (ב) לחוק מונה את התנאים בהם יוחזק עצור, ובהם, בין היתר, תנאי תברואה הולמים שיאפשרו לו לשמור על ניקיונו האישי ועל בריאותו; מיטה מזרן וציוד אישי; הליכה יומית באוויר הפתוח; מבקרים וקיום קשר טלפוני ועוד כמפורט בחוק.

תקנות חוק המעצרים, מוסיפות ומפרטות את התנאים בהם יוחזק עציר. בין היתר, קובעות התקנות, כי עצור יוחזק בתא שיהיה בו אוורור מן החוץ, בתא יהיו שירותים מקלחת וכיור, בתקנה מפורט גודל התא ועוד (תקנה 3); תנאי התברואה בהם יוחזק עצור (תקנה 4); זכות העצור להחזקת חפצים אישיים (תקנה 5); פירוט הציוד האישי לו הוא זכאי (תקנה 6); זכותו של העצור להליכה יומית במתקן המעצר (תקנה 9).

בהקשר לתנאי כליאה של עצורים בתחנות המשטרה, פרסמה לשכת הסניגורית הציבורית הארצית אך בחודש שעבר (אוקטובר 2022), דוח מיוחד ומקיף הדן בתנאי החזקת עצורים והלנתם בתחנות המשטרה. הסניגוריה הציבורית ערכה ביקורים רשמיים בתחנות משטרה באזורים שונים ברחבי הארץ, והגיעה לממצאים מדאיגים למדי, ביניהם, היעדר תנאי לינה ושטח מחייה (עצורים לנים על הרצפה ללא מיטות, ישנן תחנות בהם יש רק ספסל המתנה); היעדר הסדרה של

חלוקת מזון כאשר פעמים רבות נאלצים העצורים להסתפק בכריך קר למשך שעות ארוכות, היעדר גישה חופשית למי שתייה וציוד אישי, נמצא כי העצורים אינם מקבלים בגדים להחלפה או כל ציוד להיגיינה אישית; תנאי תברואה ירודים, היעדר אוורור וגישה לשירותים ולמקלחת, לעיתים למשך ימים ממושכים; היעדר גישה לטיפול רפואי; טלטול עצורים בין מתקני המעצר; היעדר חדר ייעודי לפגישה עם עורך דין תוך פגיעה בזכות לייצוג.

לסיכום הממצאים, ציינו עורכי הדו"ח והמבקרים הרשמיים את הדברים הבאים:

"הממצאים העולים מהביקורים הרשמיים שנערכו בתחנות המשטרה ברחבי הארץ הם קשים ומטרידים. מהביקורים עולה, כי החזקתם של עצורים בתחנות המשטרה, כרוכה בהפרה בוטה של זכויותיהם, תוך פגיעה אנושה בכבודם. תנאי המעצר כפי שהם מובאים בדוח זה, אף מביאים לפגיעה בזכותם של עצורים לבריאות ומעלים חשש לשלומם, החזקתם של עצורים בתנאים אלו וטלטולם התכוף בין תחנות משטרה ומתקני מעצר מרוחקים, פוגעים ביכולתם של העצורים להתגונן בחקירה המשטרתית ולקחת חלק פעיל בדיונים המשפטיים בעניינם. משכך, תנאי המעצר מובילים לפגיעה בזכותם של העצורים להליך הוגן ואף מעוררים חשש להודאות שווא."

המשיב לא מוחזק במקום מעצר כדין, ולא זוכה לתנאים המגיעים לו לפי חוק המעצרים והתקנות. הוא מוחזק בתא מעצר בתחנת משטרה. הוא הגיע לבית המשפט, כשהוא לובש פעם אחר פעם, את אותם בגדים. לדבריו, עם הבגדים הללו נעצר, כלומר, הוא נמצא כחודש ימים עם אותם בגדים, דבר המעיד על תנאי התברואה הלקויים בהם הוא מוחזק.

יודגש, כי בית המשפט דרש מהמדינה הסבר, מדוע לא מקימות הוראות החוק לגבי החזקת המשיב במעצר, או לחלופין, קיום הוראות החוק בדבר התנאים להם זכאי המשיב.

בתגובה בכתב שהגישה הפרקליטות הפנתה האחרונה את בית המשפט לקבל הסברים משב"ס. עם כל הכבוד, תשובה כזאת קשה לקבל.

המדינה, כגוף, אחראית ליישום הוראות החוק, בכל הנוגע להחזקת עצורים. לכן, מן הראוי היה שהמדינה העותרת להמשך החזקתו של המשיב מאחורי סורג ובריח, תעשה כן, כשהיא מוודא, כי המשיב מוחזק במעצר כחוק. משעלו טענות המוכיחות כי אין הדבר כך, תברר את העניין עם הגורמים המופקדים על הנושא בשב"ס, ותניח בפני בית המשפט תשובה סדורה, מדוע אין המשיב מקבל את התנאים המגיעים לו על פי חוק, או לחלופין, תדאג לתיקון המצב, לאלתר.

לפיכך, בהינתן תנאי המעצר בהם מוחזק המשיב מזה כחודש ימים, שומה על בית המשפט לשקול במסגרת מכלול שיקוליו בבקשה זו, גם את נפקותו של נתון זה על שאלת מעצרו של המשיב.

בהינתן מצב הדברים, לא נמצא לנכון וראוי, להמשיך ולהחזיק במשיב במעצר, עד אשר יתקבל תסקיר בעניינו, דבר אשר כאמור, יכול להמשך עוד שבועות ארוכים, כשהוא מוחזק בתנאים המנוגדים להוראות החוק, התקנות, וההלכות הפסוקות; ולעמדת מתקיים בנסיבות מיוחדות אלה, החריג הקבוע בהוראת סעיף 22ב (ב) לחוק המעצרים המאפשר בחינת איזוק אלקטרוני.

אך בכך לא סגי, גם לפי מדיניות המעצרים בסוג זה של עבירות, ניתן לאיין מסוכנות שלא על דרך מעצר ממשי, והמקרה הזה אינו מקרה חריג לחומרה, בו יש לסטות מהשורה, ולהותיר את המשיב במעצר, הכל כפי שיובהר להלן.

מדיניות המעצרים בעבירות דומות -

כפי שצוין לעיל, הדין הוא כי בעבירה של סחר בסם או החזקתו שלא לצריכה עצמית, ייעצר החשוד בביצועה, והחריג יהא השחרור. לצד זאת, מצוות המחוקק היא גם כאשר בית המשפט מוצא, כי קיימות ראיות להוכחת האשמה המיוחסת לחשוד וגם כאשר קמה נגדו עילה מעצר, חובה על בית המשפט לבחון חלופה.

תמצית ההחלטות שלהלן מראה, כי בתי משפט מחוזי ועליון, שדנו בעבירות דומות, ואף בנסיבות חמורות מנדוננו, מצאו להורות על שחרור לחלופה.

ראו והשוו למשל:

- בש"פ 4267/19 פלוני; בש"פ 2479/19 פליץ; בש"פ 5118/19 אשכנזי - פרשת טלגראס שנקבע לגביה שמדובר בארגון פשיעה, במסגרתה נמכרו סמים בכמויות גדולות מסוגים שונים לרבות לקטינים, שחרור הנאשמים לחלופה מעצר מהודקת במקום מעצר ממשי;
- בש"פ 5396/18 ערן ברכה - החזקה וסחר בסמים מסוכנים מסוג MDMA במשקל 192.36 גרם נטו וכן 29.77 ו-2.4 גרם נטו סמים מסוג קוקאין, שלא לצריכה עצמית.
- בש"פ 8821/17 בן דוד; בש"פ 8585/15 בן לולו; בש"פ 8155/15 קלר.
- מ"ת (מחוזי ירושלים) 47050-01-22 מדינת ישראל נ' אחמד אבו דאהר (28.4.22) - עבירות של סחר בסמים לסוכן משטרתי מסוג קוקאין ו-MDMA;
- מ"ת (חיפה) 22965-12-21 מדינת ישראל נ' חרלנוב (13.3.22) - ייצור הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. מדובר היה בייצור של 60 ק"ג סם מסוכן מסוג קנאביס;
- עמ"ת (חיפה) 4487-08-19 - סרחאן נ' מדינת ישראל (8.11.21) - 70 גרם קנאביס, שנתפסו על המשיב, תקיפת שוטרים, חשש לבריחה מאימת הדין, שוחרר למעצר באיזוק אלקטרוני מטעמי אפליה;

- מ"ת 58030-02-20 - **מדינת ישראל נ' בנימינוב** (2020) - החזקת סם מסוכן מסוג הירואין, במשקל 99.33 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים ושיבוש הליכי משפט. המשיב היה בעל עבר פלילי מכביד, שוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני;
- מ"ת (חיפה) 37409-03-20 - **מדינת ישראל נ' לובאני ואח'** (2020) - החזקת סם מסוג הירואין בכמות של 98.62 גרם נטו. המשיבים שוחררו למעצר בפיקוח אלקטרוני;
- מ"ת 35868-04-19 - **מדינת ישראל נ' טוטלמן** (2019) - שלושה אישומים של סחר בסם מסוכן, קשירת קשר לביצוע פשע (ריבוי מקרים) והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. מדובר היה ב-2 עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג LSD ו-MDMA וכן בהחזקת סם מסוכן מסוג קנאביס שלא לצריכה עצמית. המשיב באותו עניין מכר לסוכן משטרה בשתי הזדמנויות סם מסוכן מסוג LSD 50 יחידות בכל פעם וכן סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 3.7 גרם והחזיק בביתו סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 87.62 גרם. בית המשפט הורה על השמתו של המשיב במעצר באיזוק אלקטרוני.

יש כמובן עוד פסיקה רבה, קיימת כמובן פסיקה נוספת, שונה, התומכת במעצר, כל מקרה נדון לנסיבותיו.

מסקנת ביניים -

בנסיבות הכוללות שבפני בית המשפט, כאשר המשיב מוחזק בתנאי מעצר שאינם כחוק, ו/או נוכח מדיניות המעצרים בעבירות מסוג זה ונתוני הפרטניים של המקרה, ובהינתן החלופות, נמצא כי עניינו של המשיב קולע לאותם מקרים חריגים, שניתן להסתפק במעצר באיזוק אלקטרוני, ואין הכרח שהוא ימשיך לשהות במעצר ממשי, אם נמצא כי ניתן לאיין את מסוכנותו בתנאים מגבילים (בש"פ 3812/21 **תיסיר מוקלד נ' מדינת ישראל** (15.6.21); בש"פ 5396/18 **ברכה נ' מדינת ישראל, פסקה 11** (19.7.2018); בש"פ 5978/18 **מדינת ישראל נ' מאיר בן סבח שבו, פסקה 12** (26.7.2018); בש"פ 3702/15 **ברק נ' מדינת ישראל** (3.6.2015)).

חלופת המעצר הממשי -

מקום המעצר באיזוק בפיקוח הוא בטירת הכרמל, בדירת חברה של אחות המשיב, רחוק מסביבתו של המשיב ברח' החשמל בחיפה, בה בוצעה העבירה.

הריחוק הגיאוגרפי, הרחק מזמירותו של המשיב לחברה שולית, ועקירתו מסביבה זו, מצמצמים, את הסיכון להישנות העבירה. מערך הפיקוח האנושי ההדוק, לצד איזוק אלקטרוני, לצד ערבויות כספיות נוקשות, יהיה בו כדי לצמצם עד מאוד כל חשש מפני מסוכנותו של המשיב, ויבטיח את ההגנה על האינטרס הציבורי.

הנני ער לכך שניתן לבצע עבירות סמים גם מהבית, והמקרה הנדון יוכיח, שעה שהמשיב החזיק בכמות נכבדה של סמים בדירתו. אולם, טענה זו יפה לכל אותם מקרים רבים שנדונו בפסיקה, שתמציתם הובאה כאן, ועובדה היא שבתי משפט מחוזי והעליון אישרו חלופות כאלה. ודוק, אין באפשרות בית המשפט, ליצור מעטפת פיקוח הרמטית על עצור. מוטלת

עליו בחוק, החובה לוודא, שניתן להשיג את תכלית בקשת המעצר, באמצעים מידתיים, התפורים למידותיו ונסיבותיו של העצור שבפניו. ואגב כך, לוודא שהמעטפת הפיקוחית על העצור לצד התנאים שהוא מטיל, יצמצמו עד למינימום האפשרי, סיכון להישנותו של מקרה דומה.

אשר למערך הפיקוח האנושי, מדובר באחותו של המשיב וחברתה. לפי המוצע, המשיב תשהינה השתיים, לסירוגין, בבית החברה בטירת הכרמל, והן תפקחנה עליו.

השתיים התייצבו לדיון ונחקרו בבית המשפט, יתכן כי לא מדובר בחלופות אולטימטיביות, כפי שטענה באת כוח המדינה, אך להתרשמות בית המשפט, מדובר בחלופות סבירות וראויות.

אחות המשיב הפגינה נחישות, תוך הבנת המשימה המוטלת עליה, החשדות כלפי אחיה, והפעולות שהיא תאלץ לנקוט באם יפר את הוראות בית המשפט. להתרשמות בית המשפט מדובר במפקחת אסרטיבית, בעלת יכולות להציב גבולות למשיב, אשר לא תהסס להודיע למשטרה, באם הוא יפר את התנאים מחשש שהיא עצמה לא תסתבך.

חברתה נטלי, בעלת דירת הפיקוח, אף היא הותירה רושם אמין ואחראי. היא הבינה את המשימה המוטלת עליה, הבינה כי מדובר במשימת ארוכת טווח, תיארה את מקום הפיקוח, הבהירה מדוע היא נכונה להעמיד את דירתה כמקום מעצר למשיב, את יכולתה לעמוד בתנאים הנדרשים ממנה ואת המצופה ממנה לכל אורך משימת הפיקוח וגם במקרה בו יפר חלילה המשיב את התנאים.

כאמור, בית המשפט לא הסתפק בפיקוח המערך האנושי, ולכך יתווסף פיקוח אלקטרוני, כך שיציאה מתחום הפיקוח תחשף מיד, ותחזיר את המשיב לבית המעצר ולחילוט ערבויותיו.

אשר על כן אני מורה על מעצרו של המשיב באיזוק בכפוף ולפי התנאים כדלקמן:

המשיב יהיה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני בדירה ברח' סמטת שטרית 2, קומה 2, דירה 8, טירת הכרמל **(להלן: "מקום האיזוק")**.

תנאי יסודי ליציאה מהמעצר הממשי למעצר באיזוק הוא קיומו של אישור יחידת הפקא"ל כי המקום נמצא ישים לאיזוק.

הפיקוח עליו יהיה על ידי בעלת הדירה הגב' נטלי טטראשוילי ת"ז 316142348 וע"י אחותו הגב' נורה כביר ת"ז 300539806 **(להלן: "המפקחות")**.

המפקחות תפקחנה על המשיב לסירוגין, כך שבכל שעות היממה, ללא יוצא מן הכלל, יהיה המשיב בפיקוח של אחת מהן, במקום האיזוק.

המפקחות תהיינה זמינות בטלפון הנייד שלהן בכל עת לצורך בקרה ופיקוח שתהיה מצד המשטרה (נטלי טלפון: 052-9656734; נורה טלפון: 053-5893854).

כל אחת מהמפקחות תחתום על ערבות צד ג' בסך - 25,000 ₪.

הפקדה כספית - 30,000 ₪.

התחייבות עצמית של המשיב ע"ס - 40,000 ₪.

צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת דרכון.

בשים לב לטיב עילת המעצר וסוג העבירה, פתיחת חלונות איורור תהיה כדלקמן: בתוך 60 יום מהיום יפתח "חלון איורור" יומי של שעתיים; במסגרת החלון לא ישהה המשיב יותר מ- 200 מ' ממקום האיזוק.

נאסר על המשיב להחזיק ו/או לעשות שימוש בטלפון כלשהו ו/או מחשב ו/או טאבלט.

שוטרי תחנת טירת הכרמל, רשאים לערוך ביקורי פתע במקום האיזוק, על מנת לוודא יישום החלטה זו.

עוד רשאית המשטרה במסגרת ביקורת זו, לתפוס מידי המשיב טלפון/מחשב שברשותו, על מנת לבדוק אותו, כדי לשלול סיכון להישנות העבירה בה הוא מואשם.

היציאה לדיונים בבית המשפט תעשה לפי הזמנה בכתב בלבד ובליוי אחת המפקחות.

מובהר למפקחות, כי עליהן לפקח פיקוח הדוק על המשיב, שימלא אחר הוראות בית המשפט, ובכלל זה איסור היציאה מהדירה. ככל שלא ישמע להן, עליהן להודיע באופן מיידי למשטרת ישראל. אם לא יעשו כן, הן עלולות להחשב כמסייעות לדבר עבירה, וערבותן תחולט לטובת אוצר המדינה.

מובהר למשיב כי אם יפר את תנאי החלטה זו, יעצר עד לסיום ההליכים, וערבותיו יחולטו לטובת אוצר המדינה.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו למנהלת הפקא"ל.

עמוד 10

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשפ"ג, 17 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.